

Slutspillet mod Det britiske Monarki

Af Benjamin Deniston, LPAC's Videnskabsteam

Dette er en redigeret version af Benjamin Denistons bidrag til LaRouchePAC webcast, fredag, den 22. maj, 2015.

EIR, 22. maj – Jeg deltog i en debat med hr. LaRouche tidligere på ugen, og hans respons til [den californiske guvernør] Jerry Browns handling for nu at undertrykke og vanskeliggøre udviklingen af afsaltning af havvand, og hans forfølgelse af politikken med CO₂-udslip, var temmelig ligefrem (LaRouche): »Denne fyr er simpelt hen et ynkeligt fjols. Han er et patetisk fjols, og han agerer for folk, og på vegne af en politik, der går langt ud over ham selv.« Han handler i realiteten absolut for at forfølge og gennemføre den britiske kongefamilies politik, Det britiske Imperiums politik, der drejer sig om befolkningsreduktion, den erklærede, bogførte, registrerede politik af Dronningen af England, af hendes kongelige gemal Prins Philip, og af deres associerede i det anglo-hollandske etablissement og deres allierede på Wall Street – for at reducere verdens befolkning med milliarder af mennesker, rent potentielt ned til et niveau med en til to milliard mennesker. Og, som han har vist det, så virker Jerry Browns politik tydeligvis på en sådan måde, at den er i overensstemmelse med gennemførelsen af denne ideologi, dette program.

Jeg mener, at dette spørgsmål om afsaltning simpelt hen er typisk. Enhver fornuftig, human regering – som f.eks. hans fars, Pat Browns – hvad ville hans respons være? Han ville allerede have optrappet udviklingen af disse afsaltningssystemer. Man har systemer, der er i færd med at blive udarbejdet, bygget, konstrueret; andre systemer, der er lagt i mølposen, bliver taget op til genovervejelse; han ville have sagt, »Få gang i disse ting så hurtigt som muligt!« Man ville bruge den magt, der ligger i statens myndighed, til at accelerere udviklingen af disse nye kilder til vandforsyning.

Jerry Brown gør det stik modsatte. Han undertrykker dem; han vanskeliggør det. Han stopper de allerede eksisterende forsøg på, på en relativ beskeden skala, at lette nogle af tørkevilkårene i disse kystregioner. Men igen; det er et udtryk for, at han er tilhænger af denne politik

for folkemord, nulvækst og befolkningsreduktion, der rent faktisk er blevet udviklet, gennemført og erklæret af den britiske kongefamilie, af Det britiske Imperium og deres associerede.

Dette er det virkelige spørgsmål, som det handler om. Det er, hvad Jerry Brown giver udtryk for netop nu. Det er, hvad vi må overvinde. Det er, hvad vi må besejre. Det er, hvad vi må besejre i Californien, i det vestlige USA, i De forenede Stater generelt. Og dette er i virkeligheden et udtryk for en langt dybereliggende politik, et langt dybere kulturelt spørgsmål for menneskeheden, som er kampen mod despoten Zeus, denne Zeus-ideologi.

Zeus imod menneskeheden

Vi har på dette program diskuteret – og min kollega Jason Ross har gjort en masse for at forklare – hvad vi ved om historien om Prometheus' kamp mod Zeus. Og man undersøger den indsigt, man får om menneskeheden mangeårige historie fra disse fortællinger, fra disse historier, fra disse optegnelser. Man undersøger menneskeheden vilkår under Zeus' regime, som de beskrives af Aischylos: Man har en menneskehed, der lever i en dyrisk tilstand – ingen videnskab, ingen teknologi, ingen kunst, ingen kultur. Det var de vilkår, som Zeus holdt menneskene under!

Og da Prometheus befriede menneskeheden fra disse vilkår, da Prometheus løftede menneskeheden op til at bevæge sig ud over disse dyre-lignende vilkår, for at udvikle videnskab, kunst, for at være menneskelige – så var *det* grunden til, at Zeus søgte at ødelægge Prometheus, søgte at straffe ham. Det er, hvad Zeus står for.

Vi ser dette i andre beretninger om Zeus. Jeg undersøgte nogle gamle, græske optegnelser om den Trojanske Krig, i *Cypria*, og jeg vil gerne oplæse et citat, der giver endnu en indsigt i arten af denne Zeus-karakter. Det lyder:

Der var en tid, da, skønt spredte, menneskenes utallige stammer undertrykkede overfladen af den storbarmede Jord. Og Zeus så dette, og han ynkedes, og i sit vise hjerte besluttede han at befri Jorden, der giver alt næring, for

Nogle af ofrene for briternes politik i Indien

mennesket, ved at forårsage den Trojanske Krigs store kamp, for at mængden af død måtte gøre verden tom. Og heltene blev således dræbt i Troja, og Zeus' plan blev fuldbyrdet.

Igen, fra en anden optegnelse, en ny indsigt i Zeus' mentalitet: at udløse massiv død over menneskeheden, at tømme Jorden for den menneskelige befolkning, at befri Moder Jord fra denne menneskebyrde. Det kunne lyde som noget af det, folk siger i dag.

Dette er ældgamle optegnelser, fra dybderne af antikens Grækenland, men de er indikationer på den mentalitet, den kulturelle sygdom, der har plaget menneskeheden – og som menneskeheden har måttet bekæmpe – i meget, meget lang tid. Og i dag ser vi det seneste udtryk for denne Zeus-ideologi, denne Zeus-kraft, som er Det britiske Imperium. Briterne, eller man kunne kalde det Det anglo-hollandske Imperium, er det seneste udtryk for denne oligarkiske ideologi i tradition efter Zeus: anvendelsen af hungersnød til at fremkalde massedød og reducere befolkninger.

Se på, hvad briterne gjorde i Indien, i århundreder, hvor de bogstavelig talt dræbte millioner af indere gennem en politik for hungersnød, for massesult, for en økonomisk politik, der var beregnet på at udslette enorme sektioner af den indiske befolkning.

De gjorde det samme i Irland. Under den såkaldte »Irske kartoffel-hungersnød«: 25 % af Irlands befolkning enten rejste af desperation, eller blev sultet til døde, under Det britiske Imperiums politik på det tidspunkt, retfærdiggjort af Thomas Malthus' ideologi, som på dette tidspunkt var udtryk for denne mentalitet.¹

Fortalere for racehygiejne i det britiske kongehus

Man har altså dette mangeårige udtryk for denne oligarkiske politik, denne Zeus-politik, der har plaget menneskeheden, plaget civilisationen, i tusinder af år – og Det britiske Imperium er dens seneste udtryk. Og det

seneste udtryk for denne politik i Det britiske Imperium er skabelsen af den såkaldte miljøbevægelse.

Jeg vil bruge et par minutter til at lægge et par kendsgerninger frem på bordet. Der findes omfattende materiale, som vi har samlet, som hr. LaRouche og hans organisation har samlet i årenes løb, som dokumenterer dette.

Men jeg mener, at dette nu må føres til bogs for at få en fornemmelse af, hvad det er, Jerry Brown i realiteten blot er et redskab for, og hvad det er, der må omvælttes, hvad der må styrtes, hvis Californien skal overleve – hvis det vestlige USA skal overleve. Hvis vi ser på det forgangne århundrede, vil jeg sætte fokus på et par ledende individer i det britiske, eller det anglo-hollandske etablissement, og deres rolle i skabelsen af den såkaldte miljøbevægelse, oprindeligt »bevægelsen for naturbevarelse«.

Der var Julian Huxley, der var leder af bevægelsen for racehygiejne før Anden Verdenskrig – men så, efter Anden Verdenskrig, efter vi var vidne til Hitlers gennemførelse af et racehygiejneprogram, Hitlerregimets rædsler, fortsatte Julian Huxley med at promovere udviklingen af racehygiejne, hvor han blev berømt for at skrive i UNESCO's stiftelsesdokument, at, på trods af det politiske tilbageslag og den rædselsvækkende respons, der er opstået siden det blev dokumenteret, hvad Hitler gjorde; til trods for, at racehygiejnens navn således blev plettet, så må vi stadig støtte racehygiejne, »så at meget, der nu er *utænkeligt* i det mindste må blive tænkeligt«, for at bruge hans ord; for at sikre, at genoplivelsen af racehygiejne bliver mulig. Han fortsatte dernæst med at blive præsident for Det britiske Racehygiejne-samfund fra 1959-62. Det er et individ.

Lad os tage et andet individ, Prins Bernhard af Nederlandene, der var medlem af Nazi-partiet, og som var medlem af nazistisk efterretningstjeneste. Ifølge rapporter fra 1970'erne, der blev udgivet i *Newsweek* og andre

En afbildning af den irske kartoffelhungersnød.

¹ <http://www.schillerinstitut.dk/ka6/indien.html>

steder, viste vidnesbyrd, aflagt ved Nürnberg-domstolen, at Prins Bernhard var en del af en nazistisk SS-specialenhed, der arbejdede for IG Farben, hvor nazisterne senere udviklede systemerne med koncentrationslejre og slavearbejdere. Det var før krigen. Han tog sin afsked fra Nazi-partiet for at gifte sig med en hollandsk prinsesse og underskrev sin opsigelse med »Heil Hitler«, og han modtog dernæst lykønskninger fra Hitler, der skrev til ham til hans bryllup.

Men han opgav ikke sin nazi-afstamning, for efter krigen blev han leder af Royal Dutch Airlines på et tidspunkt, hvor Royal Dutch Airlines, af en eller anden grund, opgav deres normale politik med at dokumentere alle de mennesker, som de fløj med, og fløj flere nazistiske krigsforbrydere ud af Tyskland til andre steder i verden, så de kunne undgå retsforfølgelse.

Prins Philip ønsker, du skal give ham en hånd ...

Dernæst er der Prins Phillip, den ulykkeligvis stadig levende kongelige gemal, der er gift med den nuværende Dronning af England. Han har, gennem familieforbindinger, meget tætte bånd til nazistiske elementer, og han har åbenlyst erklæret, at han gerne vil reinkarnere som en dødbringende virus for at hjælpe med det, han anser for at være det største problem, verden står overfor, nemlig overbefolkning – at der er for mange mennesker. Han vil frygteligt gerne komme tilbage som en dødbringende virus for at fjerne enorme sektioner af verdens befolkning. Dette er en person, der citeres for offentligt at have sagt, at han mener, at menneskesamfundet bør underkastes periodiske »udtyndinger« for at slippe af med menneskeoverskuddet.

Folkemord via begrebet 'Miljøbevægelse'

Dette er tre, ledende skikkelser i dette anglo-hollandske etablissement. Og hvad har de så til fælles, ud over opbakning til nazister, racehygiejne og massedrab, baseret på disse ideologier? Det er de personer, der grundlagde den moderne miljøbevægelse. De grundlagde World Wildlife Fund (WWF; Verdensnaturfonden) som en førende organisation i skabelsen af miljøbevægelsen i 1960'erne. De skabte »1001-klubben« for at organisere storstilet, finansiel støtte for at få startet denne bevægelse, for at få den operationel og sprede dens propaganda og politik over hele verden.

Og hvad er så disse organisationers, Verdensnaturfondens, disse miljøgruppers politik? Massereduktion af den menneskelige befolkning. Reducer verdens befolkning med milliarder, ned til måske en eller to milliarder. Det er disse organisationers erklærede, aktive politik, der er udtryk for de mest moderne udtryk for denne Zeus-ideologi, denne Zeus-politik for massedrab.

De har taget hele svindelen med klimaforandringer til sig og promoveret den, som et førende påskud, en førende forklædning for at gøre fremstød for dette program for befolkningsreduktion. At hævde, at din bilkørsel vil ødelægge hele planeten – så vi må derfor gennemtvinge legalt bindende, internationale begrænsninger af CO₂-udslip. Hvilket i virkeligheden er det samme som at begrænse vækst, begrænse energiproduktion, begrænse industri, begrænse befolkningstilvækst – gennem disse radikale miljøforholdsregler, under klimaforandringens forklædning.

Dette i en grad, hvor tåber som Obama siger, »At benægte klimaforandring nu er en potentiel trussel mod vores nationale sikkerhed«, når planeten ikke engang er blevet varmere i næsten 18 år! Den faktiske planettemperatur har igennem de seneste næsten to årtier beskrevet en flad kurve, og disse fyre hævder, at vi har en eller anden katastrofal indvirkning, der vil ødelægge planeten inden for en overskuelig fremtid. Det er jo det rene galskab på dette tidspunkt.

Jeg tror, det er værd at sætte fokus på et nyligt udtryk for dette. Lad os gå seks år tilbage i tiden, til en af de sidste, store indsatser for at forsøge at etablere en betydningsfuld, international traktat, en legalt bindende aftale om at tvinge nationer til at reducere deres CO₂-udslip – det såkaldte Klimatopmøde i København i 2009 (COP15). Kina og Indien, i alliance med andre nationer, erklærede, at de ikke ville gå med til en legalt bindende traktat for at tvinge dem til at reducere deres CO₂-udslip, og de truede endda med at udvandre af topmødet, hvis dette blev tvunget ned over hovedet på dem. Se, da dette blev offentligt kendt i dagene og ugerne, der fulgte COP15-topmødet, flippede selvste den engelske Dronning ud, og hun brugte anledningen, hvor hun talte til forsamlingen af Commonwealth-nationerne – selv om mange af dem slet ikke er rigtige nationer – Det britiske Imperiums selvstyrende Commonwealth-områder, til en kraftfuld hævde af, at dette var deres politik nummer ét, at få denne København-klimatraktat igennem for at sikre, at de gennemførte denne politik med begrænsning af CO₂.

Så, med sine egne ord, erklærede hun så sent som i 2009, at Det britiske Imperiums politik *er* klimaforandringspolitikken, er det program for befolkningsreduktion, der stammer fra disse ledende nazister, racehygiejnetilhængere osv.

Så dette er altså sagens sande sammenhæng; dette er den politik, der er ført til bogs, der er aktiv, og som Jerry Brown har tilsluttet sig. Han siger, at vi må standse vækst, standse udvikling og reducere befolkningstallet – og hævder, at det er, hvad vi må gøre; og når folk tager skridt til at vise, at vi ikke behøver at gøre dette, forsøger han at stoppe dem fra at tage disse forholdsregler – og

lader dem ikke udvikle de ressourcer, der kunne udvikles til at lette vilkårene. Han har fuldstændigt købt og gennemfører det, der allerede er blevet udtænkt og handlet på, som en politik for global affolkning. Når han forsøger at mobilisere til fordel for denne vanvittige reduktion af CO2-udslip, har han fuldstændigt tilsluttet sig den britiske kongefamilies program for folkemord.

Så virkningerne vil forekomme, uanset graden af bevidsthed hos Jerry Brown om hele denne politiks oprindelse – jeg ved ikke engang, hvor meget det betyder på dette tidspunkt. Men virkningerne heraf vil være realistiske. Han agerer i øjeblikket, i sine handlinger, som et redskab for disse personer og denne politik. Den californiske befolknings liv, det vestlige USA's befolknings liv, er således afhængigt af at få Jerry Brown væk, som hr. LaRouche sagde tidligere i dag. Få Obama ud, og få Jerry Brown med i købet.

Vandet er der!

Og med et sådant skift, så har vi politikken, vi har programmerne: Vi kan løse spørgsmålet om vandet. Jeg synes, at det er lidt ironisk, og til en vis grad brugbart, at det, der netop nu fremføres som et grundlag for at opnå afslutningen på vækst, er spørgsmålet om vand. Når hele planeten er dækket af vand, siger de, at menneskeheden har nået grænsen for vækst, fordi vi er ved at løbe tør for vand! Så er der nogle byer, der siger, »Jamen, vi udvinde det bare fra vores oceaner her.« Så siger Jerry Brown, »Nej, nej! Det kan I ikke gøre, vi vil ikke lade jer gøre det. Vi er løbet tør for vand. I hørte ikke, hvad jeg sagde!« Det er sindssygt.

De påstår, at vandet er slut, og at det er grunden til, at vi har nået grænsen for vækst, når virkeligheden er den, at dette er et af de lettest tilgængelige udtryk for, hvad naturlige ressourcer virkeligt vil sige for menneskeheden: De er ikke selv-afgrænsede; de er ikke absolut endegyldige; de er et resultat af menneskehedens evner! For måske hundreder af år siden, jo, da kunne vi, med vores daværende evner, ikke opretholde en befolkning på et titals millioner af mennesker i Californien. Nu kan vi opretholde en befolkning, der er større end det, for vi kan nu kontrollere og styre den vandforsyning, som vi har brug for, for at sikre, at de cykliske aspekter af vandsystemet er store nok og intensive nok til at opretholde befolkningen i Californien og i det vestlige USA, i en voksende og accelererende rate.

Og som vi har diskuteret, så er dette spørgsmåls frem-skudte grænse det galaktiske perspektiv, det galaktiske princip. Netop på samme tid, som disse tåber siger, vi har nået grænsen for vækst, præcist samtidigt med dette, så har vi netop i de seneste år, i de seneste årtier, fået en fuldstændig ny indsigt i, hvordan det, vi troede var grundlæggende vandsystemer, kontrolleres fra vores galakse! Vi begynder faktisk at forstå den rolle, som hele vores galaksesystem, som en aktiv kraft, der former de betingelser, vi oplever på Jorden, spiller.²

Det ufærdige Huntington Beach-afsaltningsanlæg i Californien.

Det er en ærefrygtindgydende tanke, at mennesket gør dette: Vi er ved at danne os begreb om dette enorme system, der omfatter milliarder af stjerner som vores egen Sol, og som arbejder som en massiv, sammenhængende struktur, på en måde, som vi ikke engang kan forklare i dag – som vi ikke forstår til bunds. Men vi kan begynde at få en indsigt i denne struktur, dette system, og hvordan Jorden er underordnet heri, hvordan klimaet og vandsystemet er underordnet heri. Vi er nu i færd med at udvikle en forståelse af dette, men på en måde, der giver os mulighed for at styre disse betingelser, at styre, hvordan den atmosfæriske væde opfører sig, så at sige. Vi er ved at få indsigt i, hvordan denne galaktiske indflydelse former og modulerer den atmosfæriske vædes aktivitet. Det er afgørende: atmosfærisk væde er kilden til alt vand på Jorden. Alle vore vandforsyninger afhænger af disse atmosfæriske vandstrømme. Hvis vi kan begynde at lære metoder til at påvirke dem, kontrollere dem og styre dem, så tilvejebringer vi et helt nyt perspektiv i den faktiske kendsgerning, at der ikke er nogen grænser for menneskehedens vækst.

Så jeg mener, at det er utroligt ironisk, at disse degenereerede individer, der enten er tilhængere af folkemord, eller også er tåber, der hopper på disse folkemordstilhængeres propaganda – siger, at vi nu er ved at nå grænsen for vækst; vi må stoppe Californiens udvikling, for vi har nået grænsen for vandforsyning – nøjagtigt samtidigt med, at vi foran os har potentialet til fuldstændigt at revolutionere, hvordan menneskeheden forstår sit forhold til planeten Jord, ud fra standpunktet om at handle ud fra et galaktisk perspektiv, et galaktisk udgangspunkt.

Så jeg vil mene, at dette definerer kamplinjerne temmelig tydeligt, og jeg tror, det er selvindlysende, på hvilken side, Prometheus ville befinde sig, på dette punkt. Vel er det ikke ild, vi har her – det er vand. Men jeg tror, han ville være fuldstændigt tilhænger af det.

Denne artikel forekommer første gang i Executive Intelligence Review, EIR, 29. maj 2015. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

² Se artiklen: »Memo til den næste præsident: Et nyt perspektiv for ferskvandskrisen i USA's vestlige stater.

<http://schillerinstitut.dk/si/?p=6247>